

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Ek/1209/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121301830
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ďuricová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121301830.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: W. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: N. XXX/XX, XXX XX M., zast. Mgr. Anna Lengyelová, so sídlom: Murgašova 3, 040 01 Košice proti povinnému: G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: E. XXX/XX A, XXX XX M., zast. Mgr. Miroslava Pyšniaková, advokátka so sídlom ul. Maxima Gorkého č. 1, Michalovce, o nepeňažný nárok, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Ladislav Kováč, so sídlom: Južná trieda 93, 040 01 Košice, pod sp. zn. 88EX 364/2021, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Ek/1209/2021 zo dňa 7. decembra 2021, takto

rozhodol:

I. Súd m e n í uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Ek/1209/2021 zo dňa 07. 12. 2021 vo výroku I. tak, že exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.

II. Súd z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Ek/1209/2021 zo dňa 07. 12. 2021 vo výroku II. a v r a c i a vec vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 7.12.2021 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 17Ek/1209/2021 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“), ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie (výrok I.) a výrokom II. povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal.

2. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 5, § 61l ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) ako aj ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2, § 332 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne „súd po oboznámení sa s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, s vyjadrením oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie a s vyjadreniami súdneho exekútora a ich všetkými prílohami zistil, že exekučným titulom I. bolo povinnému uložené umožniť oprávnenému vstup a užívanie rodinného domu so sp. č. 289 na parc. reg. „C“ č. 825/4 zap. na LV č. 1385, k. ú. Strážske, obec Strážske, okres Michalovce na účely bývania, s tým, že je právoplatný dňa 18.03.2021 a vykonateľný dňa 30.10.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12.03.2021, sp. zn. 9Co/38/2021. Súd má za preukázané, že právny zástupca oprávneného e-mailom zo dňa 03.12.2020, 10.12.2020 a dňa 24.03.2021 vyzval právneho zástupcu povinného - JUDr. Slavomíra Kučmáša, aby si povinný splnil povinnosť voči oprávnenému uloženú mu vykonateľným rozhodnutím súdu. Povinný preukázal, že dňa 30.04.2021, t.j. po podaní návrhu na vykonanie exekúcie, odovzdal oprávnenému kľúč od vstupných dverí rodinného domu, avšak stalo sa tak až po podaní oznámenia oprávneným na Obvodnom oddelení PZ Strážske. Dňa 18.05.2021 urobil oprávnený oznámenie na Obvodnom oddelení PZ Strážske o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ku ktorému došlo dňa 18.05.2021. Tvrdenie povinného „podmienkou exekúcie však nie je moja aktívna povinnosť ako povinného preukázať, že si svoju povinnosť exekučného titulu plním. Preukázanie o opaku zaťažuje dôkaznou povinnosťou práve oprávneného“ nie je správne, nakoľko

povinný musí uviesť a preukázať dôvody zastavenia exekúcie. Povinnosťou povinného v zmysle výroku súdom nariadeného neodkladného opatrenia je povinnosť umožniť oprávnenému vstup a užívanie rodinného domu na účely bývania, a iba samotné vydanie kľúčov od rodinného domu nie je splnením povinnosti uloženej súdom. V danom prípade sa jedná o občianskoprávny spor týkajúci sa vlastníctva a užívania predmetného rodinného domu, o ktorom už konajú civilné sudy.“

3. Proti tomuto uzneseniu podal povinný v zákonnej lehote sťažnosť v ktorej okrem iného uviedol, že „ nesprávnosť napadnutého rozhodnutia vidím v tom, že sa súd dostatočne nevysporiadal s preskúmaním dôvodnosti podania návrhu na vykonanie exekúcie zo strany oprávneného. Po právoplatnosti exekučného titulu z mojej strany nedochádzalo k žiadnym úkonom, ktoré by smerovali k znemožneniu oprávnenému užívať predmetný rodinný dom. Oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie neuvádzal ani žiadne protiprávne konanie, pričom poukázal iba na výrok exekučného titulu. Zmyslom podania návrhu na vykonanie exekúcie nemá byť prevencia pred porušením povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu, ale až konkrétne nesplnenie povinnosti. Porušenie povinnosti v návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený nemusí samozrejme preukazovať, musí ho však minimálne tvrdiť (konkretizovať), čo z podaného návrhu nevyplýva. Oprávnený síce až vo svojom vyjadrení zo dňa 13.07.2021, ktorým sa vyjadroval k môjmu návrhu na zastavenie exekúcie poukazuje na emailové oznámenie adresované právnenému zástupcovi JUDr. Kučmášovi s výzvou na splnenie povinnosti v zmysle exekučného titulu, avšak tieto skutočnosti nepreukazujú dôvodnosť jeho návrhu na vykonanie exekúcie. Advokát JUDr. Kučmáš ma v tejto veci núteného výkonu rozhodnutia vôbec nezastupoval. Pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie ma ani oprávnený žiadnym spôsobom nekontaktoval, ani nežiadal, aby som mu umožnila vstup a užívanie rodinného domu za účelom bývania. Až dňa 30.04.2021 (teda potom, čo už podal návrh na vykonanie exekúcie), si oprávnený prišiel po kľúče od predmetného rodinného domu, ktoré kľúče som mu dobrovoľne odovzdala, a tým umožnila vstup do domovej nehnuteľnosti a užívanie predmetného rodinného domu, čo som preukázala potvrdením vystaveným oprávneným dňa 30.04.2021. K znemožneniu užívať predmetný rodinný dom oprávneným nedošlo ani dňa 18.05.2021, ako to vo svojom vyjadrení k návrhu na zastavenie exekúcie tvrdí oprávnený. Oprávnený zámerne po podaní návrhu na vykonanie exekúcie s cieľom vyprovokovať situáciu a navodiť zachovanie protiprávneho stavu sa tento dňa 18.05.2021 dostavil do rodinného domu a už vstupom do predmetného rodinného domu začal z detskej izby vyhadzovať moju staršiu školopovinnú dcéru Noru z prvého manželstva, nech odtiaľ vypadne, nech si zbalí vecí, pretože on tu bude bývať. Pri tomto incidente nám začal oprávnený vulgárne nadávať, bol agresívny, násilný, a preto z obavy o svoj život ako aj život svojich detí som privolaala hliadku polície. Pred príchodom polície už oprávnený dobrovoľne opustil rodinný dom. Z uvedeného je jednoznačne a nepochybne zrejmé, že zo strany oprávneného išlo o provokáciu s cieľom vyvolať situáciu, že mu bránim vykonávať jeho práva uložené rozhodnutím o neodkladnom opatrení. Oprávnený sa dlhodobo zdržiaval a zdržiava v zahraničí, má svoju rodinu a nikdy nemal a ani nemá reálny záujem o užívanie tejto nehnuteľnosti. Opakovane tvrdím, že v danom prípade predmetom exekúcie nie je moja aktívna povinnosť ako povinnej, na základe ktorej možno jednoznačne určiť, že si svoju povinnosť z exekučného titulu neplním. V danom prípade je totiž objektívne nemožné, aby som preukázala, že súdom uloženú povinnosť nijako neporušujem, resp. že oprávnený nevyužíva právo užívať rodinný dom s. č. 289. Tým, že má oprávnený kľúče od vstupu do predmetného rodinného domu mu žiadnym spôsobom priamo neznemožňujem prístup do tohto rodinného domu ani nevytváram žiadnu fyzickú prekážku na vstup a užívanie predmetného domu na bývanie.

4. Oprávnený sa k podanej sťažnosti nevyjadril.

5. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. V zmysle § 202 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd zastavuje exekúciu, vo výroku uznesenia uvedie dôvod, pre ktorý sa exekúcia zastavuje; to platí rovnako aj pre upovedomenie o zastavení exekúcie.

7. V zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu..

8. V zmysle § 61l ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku, ak je tu dôvod na zastavenie exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky, inak návrh zamietne.

9. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. V zmysle § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení, v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

12. Po oboznámení sa s obsahom podanej sťažnosti, obsahom návrhu na vykonanie exekúcie vrátane jeho príloh a obsahom napadnutého uznesenia musí sťažnostný súd konštatovať, že napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových (procesných) zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových (procesných) záverov vyvodil nesprávne právne závery. V danom prípade vyšší súdny úradník zo svojich skutkových zistení vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach oprávneného a povinnej.

13. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že mailová komunikácia medzi právnymi zástupcami strán sporu (mail zo dňa 3.12.2020, 10.12.2020 a 24.3.2021) neznamená porušenie exekučného titulu zo strany povinnej. Vypovedá „len“ o tom, že oprávnený sa prostredníctvom právneho zástupcu snažil dohodnúť na termíne odovzdania kľúčov o domu od povinnej. Oprávnený však nepreukázal a ani netvrdil, že sa v čase do 11.4.2021 (t.j. v čase do podania návrhu na vykonanie exekúcie, a teda v čase do začatia exekučného konania - § 50 ods. 1 Exekučného poriadku) domáhal vstupu a užívania rodinného domu. Uvedené nie je možné dovodiť len zo samotnej mailovej komunikácie ktorej obsahom je termín odovzdania kľúčov. Na to aby oprávnený vstúpil a užíval dom nie sú kľúče nevyhnutným predpokladom. O to viac za existencie ďalších okolností - dňa 1.4.2021 oprávnený prišiel za povinnou do nehnuteľnosti a žiadal o vydanie kľúčov. Oprávnený sa však vstupu ani užívania domu nedomáhal. Oprávnený sa nesnažil dostať do domu a užívať ho. Oprávnený dokonca dňa 30.4.2021 po tom, čo mu už boli odovzdané kľúče od domu, odišiel. Oprávnený sa teda po prevzatí kľúčov nesnažil vojsť do domu za účelom jeho užívania. Ak sa oprávnený (1.4.2021) nedomáhal vstupu ani užívania nehnuteľnosti nie je potom zrejme ako mu v tom povinná mala brániť, t.j. ako je možné brániť v niečom, čoho sa nikto nedomáha a teda porušiť povinnosť uloženú exekučným titulom.

14. Sťažnostný súd poukazuje na záver konštatovaný ako výsledok šetrenia v konaní Okresnej prokuratúry Michalovce sp. zn. 1Pv 222/21/8807 zo dňa 9.6.2021 „pokiaľ oznamovateľ uvádza, že G. B. mu dňa X.X.XXXX nevydala kľúče od predmetnej nehnuteľnosti a neumožnila mu do nej vstup, ktorého sa údajne domáhal, treba poukázať na všetky zabezpečené výpovede, z ktorých vyplýva, že skutočne dňa 1.4.2021 prišiel oznamovateľ k predmetnému domu, pričom od povinnej si pýtal iba kľúče od domu, avšak vstupu do domu sa nedomáhal, čo potvrdil vo svojej výpovedi tak oznamovateľ, ako aj povinná, jej dcéra aj svedok W. Q.. Všetci svedkovia potvrdili, že povinná uviedla oznamovateľovi, že mu kľúč nedá, nakoľko ho nemá rozmnožený, pričom pri danej situácii sa spoločná dcéra oznamovateľa a povinnej rozplakala, preto ju tak oznamovateľ ako aj povinná ukludňovali. Z výpovedí uvedených osôb nevyplýva žiadny rozpor, nakoľko aj svedok W. Q. uviedol, že počul ako oznamovateľ povedal, že si prišiel iba pre svoje kľúče od rodinného domu, na ktoré má nárok. Zo zabezpečených dôkazov tiež vyplýva, že dňa 30.4.2021 povinná odovzdala za prítomnosti svojej staršej dcéry kľúče od rodinného domu oznamovateľovi a následne bol oznamovateľ v dome niekoľkokrát, čo sám potvrdil....“

15. Účelom návštevy oprávneného dňa 1.4.2021 bolo odovzdanie kľúčov, nie vstup do domu a jeho užívanie. Uvedené vyplýva z predložených listinných dôkazov. Zo žiadneho predloženého dôkazu nevyplýva že sa oprávnený domáhal vstupu a užívania domu. Návrh na vykonanie exekúcie bol súdu doručený dňa 11.4.2021. Uvedeným dňom začalo exekučné konanie. Dňa 30.04.2021 povinná

odovzdala kľúče oprávnenému od domu a umožnila mu pobyt v dome. Dňa 12.5.2021 bolo poverenie doručené zo strany súdu súdnemu exekútorovi. Uvedeným dňom začala exekúcia (§57 ods. 1 Exekučného poriadku).

16. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností má sťažnostný súd preukázanú nedôvodnosť začatia exekučného konania. Povedané inak, ku dňu 11.4.2021 oprávnený nepreukázal porušenie exekučného titulu zo strany povinnej. Tak ako už bolo vyššie konštatované, zo žiadneho listinného dôkazu nevyplýva že by sa oprávnený pred 11.4.2021 domáhal vstupu a užívania domu. Navyiac odovzdanie kľúčov a vstup do domu povinná oprávnenému umožnila dňa 30.4.2021 (uvedené nebolo medzi stranami sporné) a teda ešte pred začatím samotnej exekúcie.

17. Vo vzťahu k incidentu zo dňa 18.5.2021 sťažnostný súd uvádza, že tento sa odohral tak po začatí exekučného konania ako aj po začatí exekúcie. Uvedené znamená, že na dôvodnosť začatia exekúcie tento incident nemá vplyv. Nad rámec uvedeného však sťažnostný súd poznamenáva, že zo svojej činnosti zistil, že za incident zo dňa 18.5.2021 (priestupok proti občianskemu spolunažívaniu) boli uznaní vinnými obidve strany sporu, tak oprávnený ako aj povinná a obidvom im bolo uložené pokarhanie. Preto tvrdenie oprávneného že užívať dom nemôže výlučne z dôvodu, že sa povinná voči nemu správa hrubým spôsobom (nadáva mu, vykrikuje), vzhľadom k výsledku šetrenia priestupku kedy bol aj oprávnený uznaný vinným z priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrážením ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním), neobstojí. Na základe uvedeného nie je možné konštatovať, že oprávnený preukázal že len samotná povinná svojím konaním mu znemožňuje užívanie domu.

18. Navyiac ako vyplýva z predloženého exekučného titulu povinnosť, ktorá bola povinnej uložená druhým výrokom neodkladného opatrenia, je nepeňažná povinnosť. Uvedeným výrokom bola povinnej uložená povinnosť umožniť a teda strpieť užívanie domu oprávneným. Z uvedeného znenia uloženej povinnosti je nespochybniteľné, že ide o povinnosť (plnenie) trvalého omisívneho charakteru. Treba zdôrazniť, že v tomto smere povinná nemá dôkaznú povinnosť preukazovať, že si plní svoje povinnosti vyplývajúce z exekučného titulu, ale dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno k tejto skutočnosti o porušení povinnosti spočíva na oprávnenom, a to v súlade s tzv. negatívnou dôkaznou teóriou, v zmysle ktorej sa neexistencia určitej právnej skutočnosti majúca trvajúci charakter zásadne nepreukazuje, resp. inými slovami povedané ktorá hovorí, že určité negatívne skutočnosti (teda aj neporušovanie povinnosti) nie je možné dokázať.

19. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností rozhodol súd tak ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia a I. výrok uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Ek/1209/2021 zo dňa 7. decembra 2021 zmenil tak, že exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil. Vzhľadom na zmenu I. výroku, exekučný súd zrušil na I. výroku závislý výrok II. o náhrade trov konania. Pri uvedenom výroku exekučný súd vzhľadom na zachovanie dvojínštančnosti konania o trovách vrátil vec vyššiemu súdnemu úradníkovi na opätovné rozhodnutie o trovách v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie (vrátane rozhodnutia o trovách súdneho exekútora).

20. Záverom, súd prvej inštancie dodáva, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní odpovedalo na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16. 03. 2005).

21. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokoch tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).